

ВАЛЕНТИНА СОБОЛЬ

ВСТУПНЕ СЛОВО

Наукові розвідки другого випуску серії *Польсько-українські студії* репрезентують проблеми літературознавчого, філософського та історичного спрямування. Наш новий том виходить у світ у знаменний для України рік: 400-ліття Києво-Могилянської академії. Властиво, участю наших авторів у роботі Міжнародної наукової конференції 12-15 жовтня 2015 року у стінах Києво-Могилянської Академії інспіровані зібрані тут матеріали. У представлених тут статтях відбиваються також і ті проблеми, які дискутувалися на творчих зібраннях лабораторії.

Девізом наших зібрань, у яких беруть участь літературознавці та історики різних поколінь, було й залишається: „*Veritas filia temporis, non autoritatis*”. Перший розділ збірника *Польсько-українські студії* присвячений проблемам давньої літератури та польсько-українським культурним контактам доби бароко. У студіях історіософського характеру висвітлено питання, які стосуються християнських коренів давньоукраїнської літератури (розвідка Стефана Козака), філософської спадщини Сковороди (публікація Ірини Бондаревської). Досліджуються актуальні питання неолатиністики (розвідки Володимира Литвинова, Людмили Шевченко-Савчинської), творчості вихованців Києво-Могилянської академії Пилипа Орлика та Григорія Сковороди (розвідки Ірини Бондаревської, Давида Бзорка,

Олександри Трофимук та Мирослава Трофимука). Не може не зацікавити читача також історичне дослідження про Річ Посполиту та її ставлення до ідеї відновлення Гадяцької унії (стаття Маріуша Дроздовського).

Наступний розділ нашого збірника представляє силвети, які услід за І. Качуровським варто назвати „променистими”. Християнський дискурс шевченкіани Євгена Свєртюка аналізує Людмила Тарнашинська. У 2015 році виповнилося 120-річчя від дня народження видатного поета й письменника Тодося Осьмачки, якому присвятив свою студію Дмитро Дроздовський. Євгенія Сохацька, знавець творчості Івана Огієнка (митрополита Іларіона), зрештою, лауреат нагороди імені Огієнка, презентує його силвету як літературного критика. У розвідках польських та українських науковців через літературознавчо-історичну призму здійснено спробу встановити значущість творчої діяльності видатних українських митців у розвитку міжкультурних взаємин, у накресленні їх перспектив у пост-тоталітарну добу.

Відділ рецензійних статей та рецензій оприявнює таке вагове видання, як сучасний переклад (силами українських учених Богдани Криси, Дарини Сироїд, Тетяни Трофименко) „Євангелія учительного” Кирила Транквіліона Ставровецького (стаття Марії Кашуби). Предметом наукових студій стало кілька нових монографічних праць українських та польських науковців (статті Стефана Козака, Тереси Хинчевської-Геннелъ, Володимира Литвинова).

Останій розділ присвячений пам'яті видатних науковців, дослідників української літератури, культури, історії І Речі Посполитої, спільної історії української і польської, знаних у науковому світі, який нині гостро відчуває брак авторитетів такого масштабу, якими були незабутні професор Збігнев Вуйцик, професор Павліна Левін, професор Ярослав Розумний.